

Julehilsner fra julekomiteen

Juleløbet 2002

Husk årets juleløb afvikles den 7. december ved middagstid. Her skal intet røbes blot, at I godt kan se frem til dagen med forventningens glæde, som sig hør og bør ved juletid. Mere information følger, men kryds allerede nu kalenderen. Og så skal vi da lige erindre om, at enhver form for bestikkelse måske kunne have en positiv indvirkning på nissedommerne.

Mange kærlige julehilsner fra julekomiteen

Århus 1900 Orientering

1900 Orienteringstriatlon

I forbindelse med træningsløbet lørdag d. 9. november i Storskoven, afholder vi orienterings-triatlon med disciplinerne løb, cykelorientering og orienteringsløb. Der vil være 2 baner at vælge imellem:

- ?? Kort: 4 km løb (på afvekslende underlag)
15 km cykelorientering (på grus og asfalt, kan gennemføres på "havelåge")
4 km orienteringsløb
- ?? Lang: 8 km løb (på afvekslende underlag)
30 km cykelorientering (på grus og asfalt, kan gennemføres på "havelåge")
7 km orienteringsløb

Cykelorienteringsbanen foregår på KMS-kort eller lignende, og der vil være et antal poster der skal klippes undervejs.

Der er fælles start på begge baner kl. 11:00 fra Grumstolen, Grumstolsvej 48, Højbjerg. Det almindelige træningsløb starter som altid mellem kl. 13:00 - 13:30.

Tilmelding til 1900 Orienteringstriatlon skal ske senest d. 3. november til Lasse Svenningsen, e-mail: lasse.svenningsen@geo.aau.dk. Prisen er 40 kr. og betales ved start. Der vil kun være begrænset mulighed for eftertilmelding ved starten.

Arrangementet er åbent for andre orienteringsklubber og for øvrige Århus 1900 afdelinger.

Af Birgit Rasmussen

Årets træningstur— 11.-13. oktober

- Svært, sjovt, vildmark, udfordring, kulde, klipper, frisk luft, sikker nattesøvn

Kan man lide at blive udsat for noget af ovenstående, så kan man roligt tage med på næste års vildmarkstur til Sverige.

Nu er arrangementet jo lavet af gæve nordjyske ungdomsløbere så alene der indikeres jo at det ikke er for svæklinge og andet godtfolk. Men vi tog nu med alligevel, Ole og jeg. Birgitte er jo en god sælger, når hun sådan går i gang med at fortælle om o-løbets mange glæder – også i Sverige.

Efter en lang køretur til Frederikshavn, omklædning ombord på færgen og omstigning til sporvogn blev vil delt i forskellige hold. Heikerne blev sat af et sted, og en og anden tænkte nok – mon vi ser dem igen? . Børnene gik under betryggende forhold med Lisbeth ved stoppestedet nær vandrerhjemmet og så var der alle vi andre. Vi blev sat af ved endestationen og iført instruktion, pandelampe og kompas listede vi af sted

(Fortsætter på side 2)

(Fortsat fra side 1)
i nattens mulm og mørke.

Nu er det jo sådan at Ole og jeg aldrig før havde været på natløb, men hvo intet vover – intet vinder. 7 poster lykkedes det at famle os frem til – jeg skulle lige hilse alle nybegyndere og sige, at det er forbasket svært at lave vejvalg når man står og stirrer ind i en stejl klippevæg. Det er så gu også dæleme svært at gå ind i et natsort skov bare fordi en post lokker lige fremme. Så vi luskede os frem til de letteste poster og en enkelt svær post blev det da også til den aften.

En sidegevinst var at vi fik en hel del kontakt med nysgerrige børn som ville vide, hvad vi lavede og der var endda nogle som mente at kunne spore vores dialekt til Skåne. Se, efter 2½ time fandt vi frem til vandrerhjemmet og et varmt bad samt en seng ventede imødekommende.

Så kom den store prøvelse. 4 kort som skulle stykkes sammen. Vejvalg, der skulle besluttes. Skulle vi blive på den sikre tide af vejen eller skulle vi vove os over på den anden side af landevejen og måske helt over på det 3. kort. Skulle vi tage sporvogn ud til det 4. kort og løbe alle posterne hjem derudefra? Ja det er mange beslutninger. Vi takker guderne for, at Birthe den dag valgte at løbe med så under kyndig vejledning og en afstivning af selvtilliden begav vi os ud på et 5 timer langt ”løb” vel vidende at man kommer nok ikke hjem før tiden.

Det blev en fantastisk tur i den svenske vildmark – mange poster og flotte udsigter, og efter 5 timer (og for mit vedkommende 5 timer og 4 min) slæbte vi os i mål. Igen var der rift om badet og vi så med selvsyn at samtlige heikere også var kommet i mål. Og de så forbavsende friske ud. Men så vidt jeg ved, kunne man ikke tage sporvognen hele vejen. Om aftenen fik vi så o-teknisk vejledning og hørte nogle af de muntre historier fra den andres løb.

Søndag var jeg nok ikke så fit-for-fight, som jeg gerne ville have været, men Ole og jeg tog hinanden i hånden til dagens stafet og var dermed et lille og uafhængigt hold og efter aftenens instruktioner fandt vi faktisk alle de poster, vi havde besluttet os for at ville finde. Og var hjemme indenfor max tid. Og, det bedste ved det hele var faktisk at man ikke fik point for at være tidligere hjemme – her gjaldt det ”bare” om at samle flest mulige poster.

Det var en forrygende udfordrende tur, og undskyld at vi sådan blandede os et sted, hvor vi måske egentlig ikke hører hjemme – men vi arbejder på at være med igen til næste år også. Det var sjovt og god motion. Hyggeligt selskab de få timer vi var vågne om aftenen. Hermed opfordres alle

Af Nummer 21 alias Birgitte

50 km i heden på heden

”Jeg kan godt lide vanvittige folk, og dette sted må absolut være det rigtige sted at mødes med sådan nogen. Det er dog fuldkommen vanvittigt at melde sig til et 50km orienteringsløb”. Således blev vi budt velkommen af Obersten for Finderup militærområde.

Og han havde fuldstændigt ret. Det var vanvittigt.

Vi var 47 vanvittige mænd og 2 ligeså vanvittige kvinder, der lørdag morgen kl. 8 blev sendt af sted ud over Finderup øvelses terræn. Af de 49 startende var der 4 fra Århus 1900 orienteringsafdeling, Henning, Per Jac., Ove og undertegnede.

På rigtig militær vis blev vi og vores udstyr forsynet med et nummer. Dette nummer var vigtigt. Fra da af havde vi ikke navne, men numre. Jeg hed 21. På turen blev vi checkede, når vi kom til væskeposter eller pausesteder. Der var helt styr på os!

Turen bestod af 3 sløjfer. Første sløjfe på 22 km fra Finderup, gennem Ågårds plantage og Findskov

(Fortsætter på side 3)

(Fortsat fra side 2)
plantage til Hald sø.

Henning var meget hurtigt ude, og vi andre så ham først, da vi kom i mål.

Per, Ove og jeg havde lagt en plan: Start langsomt, gå op ad bakkerne, undgå bom, ”hiv den anden op hvis han går ned, så hiver han dig op når du går ned”, gennemfør turen. Vi ville forsøge at følges ad. Planen lykkedes stort set. Første sløjfe fulgtes vi ad. Mange overhalede os, nogle indtil flere gange! Det gav selvtillid at se de samme unge letbenede fare forbi igen og igen.

Første checkpoint var ved Dollerup Mølle. Her stod vores nummererede bagage og ventede på os. Så var det tid til indtagelse af mad og væske. Maden bestod af bananer, boller med puddersukker (det er altså mange år siden, at jeg har fået tilbudt en sådan), modne meloner, saftvand og vand. Vi forsynede os, fik en tør bluse på, skiftede sko og så af sted igen.

Næste sløjfe var på 11 km og gik rundt om den anden side af Hald sø (Dollerup Bakker). I militær kredse tror jeg ikke, at man kender postdefinitionen: ”ved foden af bakken”. Hvis posten var ved en bakke, så var den helt oppe på toppen, og næste post var i ”bunden af slugten”. Der er mange bakker i Dollerup. De er høje, og der er en god udsigt. Det så vi. Der er mange stejle slugter. Vi var i rigtig mange. Der er også smuk hede ved Dollerup bakker. Smuk, blomstrende knæhøjt lyng uden ret mange stier. Der var vi også. Og det var meget varmt. Jeg tror aldrig, at jeg har drukket så meget og tisset så lidt.

Næste checkpoint lå i udkanten af Guldborglund plantage. Det var ganske vidunderligt at få en spegepølse og grøn saftvand. Efter et tiltrængt hvil på 15 min, satsede vi på, at vi kunne nå i mål inden mørkets frembrud, dvs. vi tog ikke nat lamper med. Udstyret med fyldte vanddunke sagde vi til vores ben, at de skulle bevæge sig, hvilket de dog også efterhånden gjorde, modvilligt men de kom i gang.

Sidste sløjfe på 16 km. Stille og roligt luntetrav ind i Finderup øvelsesterræn igen. Ind i de opkørte sandede hjulspor og heden hvor høje knæløftninger igen blev praktiseret.

Kroppen begyndte nu for alvor at kunne mærkes. Jeg spekulerede på, hvor jeg **ikke** havde ondt? Jeg gentog for mig selv, at det var nu, at jeg skulle holde ud og fuldføre det mål jeg for et ½ år siden, nemlig at gennemføre. Det gjorde knap så ondt at løbe og heldigvis var Ove med på den. Per valgte et langsommere tempo. Ens tolerancetærskel daler betydeligt, når overskuddet forsvinder. Posterne klares stor set lige på.....nogle kravlende!

Sidste væskepost inden mål. En arrangør stod med vandmeloner og heppede på os: ”godt gået, nu lige de sidste km, så er I i mål. Kom så!”. Utroligt hvad et sådant tilråb kan gøre.
Sidste runde og nu kan målet ses.

Vi løb i mål, ja Ove spurtede!! Jeg luntede. 10 timer og 45 minutter. Under klapsalver fra arrangørerne kom nummer 21 i mål. Følelsen af at være levende zombi begynde at overmande min hjerne.

I mål fandt vi vores ting og satte os, og så gik benene i krampe. Uanset hvordan man satte sine ben, gik en muskel i krampe. Selv under brusebadet måtte jeg sætte mig ned, for at kunne nå tæerne uden at benene krampede helt til. Samtidig var jeg på det nærmeste hjernedød og først efter at have fået beordret (igen en af de flinke arrangører) en cola indenbords, kunne jeg begynde at tænke igen. Han kunne åbenbart se, at jeg manglede sukker til hjernen.

Hvad jeg fik ud af det?

- ?? Jeg fik en T shirt, som jeg er meget stolt over.
- ?? Jeg har lært nogle sider eller yderkanter af mig selv, som jeg ikke før har oplevet.
- ?? Jeg har bevist over for mig selv, at jeg kan sætte et langsigtet mål, træne målet og gennemføre.
- ?? Jeg har fået testet min udholdenhed.
- ?? Om jeg vil gøre det igen?.....Tjamåske.